

rerne. Vi stiller ikke nogle specifikke krav til, om der er 15, 16, 17, 18 eller 19 personer i en bus. Det, der er vigtigt, er, at man opfylder de grundlæggende krav til trafikikkerheden.

Jeg vil gerne sige til hr. Kaj Ikast, at jeg må forstå hans indlæg sådan, at principielt var hr. Kaj Ikast af den opfattelse, at der skulle være næsten ultimativ frihed på området.

På en måde er det lidt underligt, at vi på ét område, hvor der transporteres passagerer, og som hr. Kaj Ikast har kendskab til, nemlig når det gælder transport med fly, stiller meget barske krav, fantastisk høje sikkerhedskrav, vældige krav til ikke alene sikkerheden på materiellet, men også til den sikkerhed, der er forbundet med anvisning af flyveruter. De krav, der stilles til, om jeg så må sige, chaufføren på flyet, er fantastisk skrappe krav. Der er ofte tale om transport af indtil 50 passagerer, måske i mange tilfælde flere. Når det gælder busser, stiller vi forholdsvist beskedne krav: et lille beskedent kursus, hvis man skal køre erhvervsmæssig kørsel med 50 passagerer.

Jeg har i al fald i løbet af sommeren lyttet mig til en betydelig forskel i de holdninger, som også medlemmer af Folketinget har udtrykt fra tid til anden. Fra tid til anden hører man det principielle synspunkt, at der skal være fuldstændig frihed for hvem som helst til at køre når som helst og med hvad som helst. Til andre tider, når der er sket en meget beklagelig og alvorlig og dybt tragisk ulykke, hvor der måske har været en chauffør, der har overtrådt køre- og hviletidsbestemmelserne, og hvor man måske kan påvise, at der har været en overtrædelse af den gældende buslov, ja, så er vi naturligvis alle sammen med rette optaget af, at nu må vi skærpe kravene, og nu må vi sikre, at der i højere grad bliver stillet krav til uddannelse af chaufførerne og til de virksomheder, der lejer busser ud eller driver vognmandsvirksomhed, til deres vandel og deres evne til at gøre det kvalificeret.

Jeg er fuldstændig enig i hr. Kaj Ikastrs bemærkninger om, at trafikikkerheden må være i højsædet, og lovforslaget tilsikrer mere ensartede regler, for så vidt angår de krav, vi stiller til virksomhederne og til buschaufførerne. Som udgangspunkt stiller vi disse krav i et forsøg på at højne trafikikkerheden.

Med disse noget runde bemærkninger kan jeg selvfølgelig tilsige al den støtte og opklaring, som ministeriet er i stand til at byde på, under udvalgsbehandlingen. Jeg vil gerne sige til hr.

Arne Melchior, at vi naturligvis til enhver tid vil stille den fornødne tekniske ekspertise til rådighed, således at man kan få en grundig gennemgang af de meget detaljerede bestemmelser, der er i den gældende buslovgivning, og naturligvis også en grundig gennemgang af de ændringer, der foreslås med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg er ligesom den konservative ordfører af den opfattelse, at størst frihed er det bedste. Men som jeg også sagde i min ordførertale, er der altså et punkt, hvor vi kan være enige, og det er, at der kommer skærpede krav til dem, der udlejer busser, for vi har desværre set nogle tragiske eksempler på, at man ikke har opfyldt de krav, som jeg mener der skal til.

Når vi i Fremskridtspartiet siger størst frihed til det enkelte individ, er det jo under ansvar, og dette »under ansvar« skal man ikke glemme. Man bør have et ansvar over for dem, man kører med.

Men aspektet i dette lovforslag, som Fremskridtspartiet er kraftig modstander af, er altså, at man kan komme til at se nogle kommunale busafdelinger, hvor man kører med den ene kategori og den anden kategori – når vi nu alligevel har bussen i kommunen, kan vi lige så godt tage den bus – og derfor vil det være til skade for de private selvstændige inden for det erhverv, vi her taler om.

Og så lige meget kort til sidst angående formulering af forslag. Jeg mindes et tilfælde på mit eget område, sundhedsområdet, som jeg beskæftiger mig meget med, hvor selv ministeren erkendte, at det var svært at finde ud af det pågældende lovforslag. Måske var det en idé, at vi fik en folkeudgave af loven her i Folketinget, så også den almindelige lønarbejder, arbejdsmand Petersen for den sags skyld, kunne finde ud af, hvad der står i de pågældende love. Jeg synes, det er på høje tid, at man netop af hensyn til folkestyret gør, hvad man kan, for at den almindelige borger også kan blande sig i den lovgivningsproces, der foregår her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg er ked af, hvis jeg ikke har udtrykt mig tydeligt nok. Jeg sagde udtrykkeligt, at 50-personers-busser ikke må lejes ud. Det er kun 17-personers-busser. Det er en opstramning for sikkerhedens skyld, og derved kan vi undgå al den